

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd v stanovenej lehote (Ú. v. EÚ L 143, s. 56; Mim. vyd. 15/008, s. 357)

Výrok rozsudku

1. Slovínska republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Slovínska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 285, 8.11.2008.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 19. februára 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof — Rakúsko) — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH/Tele2 Telecommunication GmbH

(vec C-557/07) (¹)

(Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Informačná spoločnosť — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Uchovávanie a zverejnenie určitých údajov o prenose dát — Ochrana dôverného charakteru elektronických komunikácií — Pojem „sprostredkovateľ“ v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29/ES)

(2009/C 113/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania

Žalobkyňa: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Žalovaná: Tele2 Telecommunication GmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberster Gerichtshof (Rakúsko) — Výklad článku 5 ods. 1 písm. a) a článku 8 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady

2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230), článku 8 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32) a článkov 6 a 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514) — Kvalifikácia poskytovateľa prístupu k internetu ako „sprostredkovateľa“ — Vnútroštátna právna úprava ukládajúca sprostredkovateľom povinnosť informovať o súkromných osobách porušujúcich autorské právo za účelom ich občianskoprávneho stíhania — Oznámenie mien a adries užívateľov systému súborov po sieti (file sharing) spoločnosti chrániacej autorské práva

Výrok uznesenia

1. Právo Spoločenstva, najmä článok 8 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva v spojení s článkom 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) nebráni, aby členské štáty zaviedli povinnosť poskytovania osobných údajov o prenose dát tretím osobám súkromného práva na účel postihu porušenia autorského práva pred občianskoprávnymi súdmi. Právo Spoločenstva však vyžaduje, aby členské štáty v rámci prebratia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútroštnom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, smerníc 2002/58 a 2004/48, dbali na to, aby sa opierali o výklad týchto smerníc, ktorý umožní zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi rôznymi dotknutými základnými právami. Ďalej je potrebné, aby orgány a súdy členských štátov pri vykonávaní opatrení na prebratie uvedených smerníc nielen vykladali svoje vnútroštátne právo v súlade s týmito smernicami, ale takisto, aby nevychádzali z výkladu týchto smerníc, ktorý by kolidoval s uvedenými základnými právami alebo s inými všeobecnými zásadami práva Spoločenstva, ako je zásada proporcionality.
2. Poskytovateľ prístupu, ktorý užívateľovi iba sprostredkúva prístup na internet, bez toho, aby ponúkal iné služby, ako je najmä služba elektronickej pošty, služba sťahovania alebo zdieľanie súborov, a bez toho, aby nad využívanou službou vykonával právnu, či faktickú kontrolu, sa musí považovať za „sprostredkovateľa“ v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29.

(¹) Ú. v. EÚ C 64, 8.3.2008.